

16. september 2013

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsender jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

1.

Har Naalakkersuisut konkrete planer om at tilrette Råstofloven, så det heraf kommer til at fremgå, at det kun tillades at bryde uran eller andre radioaktive mineraler som et biprodukt?

2.

Kan Naalakkersuisut bekræfte deres tidligere udmeldinger om, at en mines biprodukt med tiden eller kan blive til dens hovedprodukt?

3.

Hvis svaret på spørgsmål 2 er "ja": vil Naalakkersuisut i disse tilfælde lukke miner, hvor uran er gået fra at være et biprodukt til et hovedprodukt?

4.

Med hensyn til regler omkring sikkerhed, sundhed og miljø omkring uranminer hvor er forskellen på om uranen er et biprodukt eller et hovedprodukt? Er reglerne ikke de samme og er risici for sundhed og miljø ikke de samme?

(Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen)

Begrundelse

I forbindelse med at Naalakkersuisut ønsker at ophæve nul-tolerancen er der udarbejdet et beslutningsforslag til Inatsisartut¹. Beslutningsforslagets titel er: "Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Inatsisartut med virkning fra EM13 tiltræder at "nultolerancen" overfor brydning af uran og andre radioaktive stoffer ophører". Som man kan læse står der intet her om, at uranen alene må brydes som biprodukt.

Personligt er jeg modstander af enhver form for brydning af radioaktive stoffer. Det er også min opfattelse, at der med hensyn til sikkerhed, sundhed og miljø ikke er forskel på biprodukter og hovedprodukter. Men Naalakkersuisut har udmeldt, at de alene vil tillade brydning af uran som bi-produkt og det bør afspejle sig i deres beslutningsforslag. Med mindre hensigten med beslutningsforslaget også er at tillade brydning af uran som hovedprodukt.

Jeg skal på forhånd bede om at samtlige spørgsmål besvares indenfor 10 arbejdsdage.

¹ Punkt 106 på Efterårssamlingen